

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਦਿ- ਜਵਾਬਦੇਹ।

1968 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 285

13 ਜਨਵਰੀ 1971 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ (1947 ਦਾ VII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 31 —ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਾਲੀਅਮ I, ਭਾਗ ਈ, ਅਧਿਆਇ III (.A)-ਨਿਯਮ 17 —ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 — ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9, 10 ਅਤੇ 15—ਕੀ ਇਹ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਜ਼ ਹੈ?

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਭਾਗ ਈ, ਅਧਿਆਇ III (ਏ) ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਾ ਲਈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਗਰੈਜੂਏਟ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇਹ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਟੀ) ਅਤੇ (ਯੂ) ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਕੋਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ - ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਚਾਹ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5)।

ਆਯੋਜਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ ਐਸ. ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ 10 ਅਤੇ 15, ਜਿਲਦ I, ਭਾਗ E, ਅਧਿਆਇ III (A) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੈਧ ਹਨ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ; ਜਸਟਿਸ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਨੇ 29 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 1829 ਵਿੱਚ , ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1964 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 1829 ਨੂੰ ਕਲਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 1 ਐੱਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਐਮ.ਆਰ.ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ.ਐਸ.ਕੰਗ, ਡੀ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ , ਰਾਜ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੋ - (1) ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 9, 10, 15 ਅਤੇ 17 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਯਮ 17 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੱਸਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਅਣਉਚਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 29 ਮਾਰਚ, 1968 ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, 'ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਖਸਲਾ' ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (x) ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਅਪੀਲਾਂ (ਐਲਪੀਏ ਨੰ. 285 ਅਤੇ 359 ਆਫ 1968) ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(2) ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਭਾਗ ਈ ਦੇ ਚੈਪਟਰ 1.11(A) ਕੈਲੰਡਰ ਵਾਲੀਅਮ 1 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ

ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1947 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

"ਸੈਨੇਟ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਟੀ) ਅਤੇ (ਯੂ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਨਿਯਮ 17, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ। ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਦਿ
(ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (t) ਅਤੇ (u) ਅਧੀਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲਾਜ਼ (ਯੂ) "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4). ਧਾਰਾ (ਟੀ) ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਸੋਢੀ ਨੇ ਨਿਯਮ 17 ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, " ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ" ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸਨਕੀ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੰਬਾਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਗੈਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਕੋਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗਰੈਚੁਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ " ਪੂਰਵਗਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ" ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ-31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸੈਨੇਟ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।" ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 27 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“27(1) "(ਬੀ) ਕਿ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ।”

(7) ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਅਤੇ "ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ *ਦਫਤਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ*", ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਜਾਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼, (ਸਥਾਈ ਸੰਸਕਰਣ) ਵਾਲੀਅਮ 41, ਪੰਨਾ 356 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਸ਼ਬਦ 'ਮਿਆਦ' ਜਦੋਂ 'ਦਫਤਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ¹, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦਫਤਰ ਦੀ ਮਿਆਦ। *ਟੈਰੀਟਰੀ ਬਨਾਮ ਐਸ਼ੋਨਫੇਲਟਰ (1)*। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵੇਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(8) ਸ੍ਰੀ ਸੇਢੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼" ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਤਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਅਜਿਹੇ

ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਜੋ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ", ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 17 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਖਾਲਸਾ

ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਦਿ

(ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਗੈਰ-ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਨਿਯਮ 17 ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 285 ਆਫ 1968, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ 9.10 ਅਤੇ 15 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਸ-ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(10) ਨਿਯਮ 9 ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 60 ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 65 ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 60 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। . ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ 60 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਵਿਦਿਅਕ

ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ 60 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ 65 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। *cerned*. ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ "ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(11) ਨਿਯਮ 10 ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ / Xn ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸੰਸਥਾ, ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ, ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੀਵਾਨ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

“ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ 20 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਭਾ ਦੀ ਅਸਲ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ 10 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਾ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ

ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੈਰ-ਸਿੱਖ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਲਈ ਗੈਰ-ਸਿੱਖ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ।"

ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੋਈ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਉਸ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 30 ਪੀਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਅਧਿਆਪਨ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ